

Juryrapport Vrouw Poëzie Debuutprijs 2010-2012

Eindhoven, 10 november 2013

Het heeft weer heel wat kunst- en vliegwerk gekost om alles voor elkaar te krijgen. Maar het is gelukt. We staan hier vandaag om uit de 8 genomineerden twee winnaressen bekend te maken. Het is de zevende keer dat deze prijs voor proza wordt uitgereikt en de eerste keer voor poëzie. Dankzij de samenwerking tussen Vrouw & Cultuur en Stichting Poëthement Eindhoven worden deze twee prijzen uitgereikt. De naam is dit jaar veranderd in Vrouw Poëzie & Proza Debuutprijzen. Het is mede gezien het aantal inzendingen duidelijk dat de Vrouw Poëzie Debuutprijs ten opzichte van de 7^e Vrouw Proza Debuutprijs nog verder uit mag groeien de komende jaren.

We willen alle betrokken partijen bedanken die dit mede mogelijk hebben gemaakt waarvan in het bijzonder het Coöperatiefonds van de Rabobank Veldhoven Eindhoven voor het beschikbaar stellen van het prijzengeld.

Graag lees ik het juryverslag voor van de Vrouw Poëzie Debuutprijs. De jury bestond uit Willy Tibergien, die vanwege zijn gezondheid helaas niet aanwezig kan zijn, Arnoud Rigter, Kreek Daey Ouwens, Lidy Lathouwers en ikzelf als voorzitter.

Er waren tien inzendingen waarvan de jury in september de shortlist van drie bundels heeft vastgesteld. Aan de hand van vooropgestelde criteria zijn de vijf juryleden alle werken gaan beoordelen. Onafhankelijk van elkaar was de top drie bij alle juryleden nagenoeg gelijk. "Finse meisjes" van Kira Wuck, "Wat ik mijzelf graag voorhoud" van Lieke Marsman en "Ik ben mogelijk" van Maud Vanhauwaert.

De jury is van mening dat deze drie bundels met elk hun eigen toon en stijl qua originaliteit duidelijk boven de andere ingezonden werken uitsteken.

Kira Wuck zet met haar manier van schrijven een bijzonder fris debuut neer waarachter een droefenis verscholen gaat die nauwelijks benoemd wordt. Zo treffen we de volgende strofe aan:

"zwemmen is goed voor de weerstand / zouden jullie ook eens moeten doen / water verdraagt veel."

Met veel humoristische beelden schept ze een afstand tot de diepere betekenis die er achter ligt. Dit maakt het tot een aantrekkelijke bundel die niet snel verveelt. Meer dan andere bundels schiet elke zin hier raak. Zo valt er te lezen:

"in het zonlicht zien we liever geen vreemden."

Dit is een schrijfstijl van iemand die niet zoekt maar gevonden heeft.

Lieke Marsman brengt met haar debuut "Wat ik mijzelf graag voorhoud" een voldragen bundel uit. Haar manier van schrijven doet vermoeden dat ze haar gedachten in een keer op papier heeft gezet. Terwijl de gedichten ongeforceerd geordend blijken te zijn. Typerend voor haar zelfreflecterende schrijfstijl is bijvoorbeeld de zin:

"Toen ik achtenzestig werd, schreef ik mijn eerste gedicht over / de liefde waarin ik het niet hoefde te vergelijken met dieren of / planten."

Ze neemt de lezer mee in haar gedachten en door haar taalspelen werken de filosofische overwegingen in haar werk spontaan en poëtisch.

"Het fijne aan geraakt worden / is dat het niet lang hoeft te duren en het vreemde aan geraakt zijn / is dat het nagalmt en nastampt en toch ben je / er stil van."

Soms blijft het een tikje vrijblijvend in spelletjes hoewel het past bij haar natuurlijke en authentieke schrijfstijl.

Maud Vanhauwaert geeft met haar bundel "Ik ben mogelijk" een vrolijke, verwonderde beschrijving van de wereld om ons heen. Haar waarnemingen zijn haarscherp. De vervreemdende beelden, de onverwachte overgangen en invalshoeken maken dat de lezer nieuwsgierig blijft, ook bij herhaalde lezing.

"een badjas aan, het is avond, een jongen. / In de tegels herdenken de klaprozen de soldaten / van Wereldoorlog I. In het navelpluis wat badjas, wat / anoniem is ligt in hoopjes."

De jury waardeert het ongepolijste en tegendraadse karakter van de bundel. De serie "geschubd zenuwachtig pootje" is een voorbeeld van hoe alles in haar poëzie met elkaar samenhangt. Een spel van in- en uitzoomen dat de lezer op het verkeerde been zet. De jury leest in deze poëzie ook een verlangen naar zachtheid, in een soms harde wereld. Zo schrijft ze:

"dit is het lied van de man die stil wordt, wanneer hij, zelfs nu / zijn vrouw al lang dood is, zijn kroonkurk in zijn zak steekt"

Prachtige poëzie die blijft ontroeren.

Tim Walraven

De winnares van de Vrouw Poëzie Debuutprijs 2010-2012 is

Maud Vanhauwaert met "Ik ben mogelijk"

De prijs bestaat uit een bedrag van € 750,--, beschikbaar gesteld door het Coöperatiefonds van de Rabobank Eindhoven-Veldhoven.

